

உந்தாடு

தனி இதழ் : ரூ 1.50
ஆண்டு சந்தா : ரூ. 36

வெளிநாடுகள்
(விமானத் தபாலில்)

ஆண்டு சந்தா : ரூ 170

படைப்புகள் அனுப்பவும்
மற்றும்

நாசிக்காம் தொடர்புக்கும்

எஸ். மதியழகன்
ஆசிரியர், 'புதிய ஜனநாயகம்'
21, பாலாஜிஸிங் தெரு
ஈதாப் பேட்டை
ஷெல்கோ-600 015.

மாலத்தீவுகள்-இலங்கை ஆக்கிரமிப்பு இந்துமாக்கடல் பிராந்திய ஆதிக்கம்

“வேலை நிறுத்தத்துக்கு அழைப்பு விடுக்கும் சுவரோட்டிகளையே, துண்டுப் பிரசரங்களையோ வைத்திருப்பதாகக் கண்டவர்களை உடனடி யாகக் கூட்டுக் கொன்று விடவும்; அவற்றைத் தனது வீட்டுக்குள்ளோ, வெளியோ பார்வைக்கு வைப்பவர்களைப் பிடித்துப் போய் இராணுவக் கோர்ட்டு மூலம் மரணதண்டனை விதிக்கவும்; அத்தியாவசியப்பணித் துறை களில் வேலை செய்வோரை வேலை நிறுத்தம் செய்யும்படி தூண்டுவோருக்கும் நிர்பந்திப்போருக்கும் மரணதண்டனை நிறைவேற்றவும்’ என்று இலங்கை அரசு அவசரச் சட்டம் பிறப்பித்துள்ளது.

இருந்த போதும், ஜெயவர்த்தனே பதவி விலகுவது; நாடாளுமன்றத் தையும் அரசாங்கத்தையும் கலைப்பது; அனைத்துக் கட்சி இடைக்கால அரசின் மேற்பார்வையில் அதிபர் மற்றும் நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களை நடத்துவது; இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்வது; இந்திய ராணுவத்தை இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றுவது ஆகிய கோரிக்கைகளுக்காகத் தொடர்ந்து வேலை நிறுத்தங்களுக்கு அழைப்பு விடுவது என்று இலங்கை ‘‘மக்கள் விடுதலை’’ முன்னரீ (ஜே.வி.பி) முடிவு செய்துள்ளது.

ஜெயவர்த்தனே அரசுக்கெதிரான ஜேவிபியின் தனிநபர் பயங்கர வாதத்தோடு மக்கள் திரள் இயக்கங்களும் சேர்ந்து கொண்டுள்ளன. தென் கோடியில் தொடங்கிய பள்ளி சிறுவர்களின் வேலை நிறுத்தங்களும் ஆர்ப்பாட்டங்களும் தென்னிலங்கை முழுவதும் பரவி, பல்கலைக் கழகங்கள், பள்ளி-கல்லூரிகள் அனைத்தும் மூடப்பட்டுள்ளன. அடுத்தடுத்து பொது வேலை நிறுத்தங்களும் கடையடைப்புகளையும் வெற்றிகரமாக நடத்தி தென்னிலங்கையை ஸ்தம்பிக்க வைப்பதில், அரசு நிர்வாகத்தை நிலை குலைய வைப்பதில் ஜெவிபி வெற்றி பெற்று விட்டது. இராணுவ முகாம் களைத் தாக்கி ஆயுதங்களைப் பெருமளவு பறித்துச் செல்வதிலும், சிறைச் சாலைகளைத் தகர்த்து அரசியல் கைத்திகளை விடுவிப்பதிலும்கூட வெற்றி பெற்றுள்ளது.

ஜெவிபியின் வேலை நிறுத்தம்—கடை அடைப்பு அழைப்பை ஏற்று மூடப்படும் ஆலைகள்—கடைகளை அரசு பறிமுதல் செய்யும் அவசரச் சட்டம் போட்டது, ஜெயவர்த்தனே அரசு இருந்த போதும், வேலை நிறுத்தம்—கடையடைப்புக்கான கெடுமுடிந்தும்கூட அவை தொடர்கின்றன. அரசு எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களைக் கண்டதும் சுடும்படி ஊரடங்கு உத்திரவு போட்டு இராணுவத்தை ஏவியது, ஜெயவர்த்தனே அரசு. ஆனாலும் ஊரடங்கு உத்திரவையிறி தென்னிலங்கை நகரங்களில் மக்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் தொடர்கின்றன. கடந்த வியாழனான்று மூன்று நகரங்களில் இருபது பேரை இலங்கை இராணுவம் சுட்டு வீழ்த்தியது. 2000க்கும் மேலான ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களைச் சிறைப்பிடித்தது. இவ்வளவு அடக்கு முறைகளுக்கும்பிறகு அரசு எதிர்ப்பு போராட்டங்களுக்குப் பெருவிவரும் ஆதரவு கண்டு ஜெவிபியின் கோரிக்கைகளுக்கு எதிர்க்கட்சிகளும்புத்தமதக் குருமார்களும்கூட ஆதரவு தெரிவித்துள்ளனர்.

பாசிச் ஜெயவர்த்தனே கும்பல் முற்றாகத் தனிமைப்பட்டுள்ளது, அந்தக் கும்பல் இந்துமாக்கடலில் தூக்கி எறியப்படுவதற்குமுன்பு, இலங்கையை இரத்தக் கடலில் மூழ்கடிக்கும் விதமாக படுகொலைகளைச் செய்கிறது. தென் ஆஃபிரிக்க இனவெறி அரசு, இஸ்ரேலிய ஜியோனிச் மத வெறி அரசு, சிலியின் பாசிச் அரசு ஆகியவற்றோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு அரக்கத்தனமான அடக்குமுறையைக் கட்டவிழ்த்து விடுகிறது. இந்த நிலையில் ஜெயவர்த்தனே அரசைப் பாதுகாப்பதற்கு பாசிச் ராஜீவ் கும்பல் தனது அதிரடிக் கூலிப்படையை அனுப்புகிறது. அதன் அனைத்து ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளையும் ஆதரிக்கும் இந்து, டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா போன்ற நாளேடுகள் வெளியிட்ட இச்செய்தியை அரசு அதிகார கள் வத்து என்று கூறி மறைக்க முயன்றுள்ளனர். ஆனாலும் இந்தியா அதிரடிப் படையை அனுப்பத் தயங்காது என்று சூசகமாக தெரிவித்துள்ளனர்.

உலகிலேயே கொடிய-பாசிச் கும்பல்களில் ஒன்றான ஜெயவர்த்தனே அரசைக் காப்பதற்கு அதிரடிப்படை அனுப்பும் பாசிச் ராஜீவ் மாலத் தீவில் சட்டபூர்வமாக—ஜனநாயக பூர்வமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசைக் காப்பதற்காக அதிரடிப்படை அனுப்பியதாகக் கூறுகிறது. மாலத் தீவிலிருந்து ‘‘கூலிப்படையினரை’’ விரட்டி ஆட்சியை மீட்டது மிகப் பெரிய—அரிய சாதனையென்று சித்தரிக்கிறது. தொலைத் தகவல் தொடர்பையும், விமான நிலைய வசதியையும் துண்டிக்க வேண்டும் என்கிற சாதாரண போர் உத்திகூட அறியாத, அரைகுறைப் பயிற்சி பெற்ற 200 கூலிப்படை

யினரை எதிர்த்துப் போடிட 1600 அதிரடிப்படையினரை, அதிநவீன ஆயுதங்களுடன் ஏவியது பாசிச ராஜீவ் கும்பல். கவசமாக இரு கப்பல்களையும் மேலும் சில ஆயிரம் கடற்படையினரையும் அனுப்பியது. இந்திய இராணுவத்தைக் கண்டதும் “கூலிப்படையினர்” போடிடாமலேயே தப்பி ஒடினர். அவர்களை விரட்டிச் சென்ற இந்தியக்கடற்கடை 46பேர்களை மட்டுமே பிடித்தது. மற்றவர்கள் அதிவேகப் படகுகளில் ஒடித்தப்பி விட்டனர். இதை மிகச் சிறந்த இராணுவச் சாதனையென்று இந்திய ஆக்கிரமிப்பு—விரிவாக்க வாதிகள் தம்மையே பாராட்டிக் கொள்கின்றனர்.

முதல் விமானத்தில் அதிரடிப்படையோடும், அடுத்த விமானத்தில் 35 ஆடுகளோடும் (மாலத்தீவில் கறிகிடைக்காதாம்) போய் இறங்கிய ஆக்கிரமிப்பு இராணுவம் அங்கேயே தங்கிவிடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன. இந்திய இராணுவம் காப்பாற்றிய அப்துல் கைழுமின் அரசு சட்டபூர்வ—ஜனநாயக, நடுநிலை அரசு என்று பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். இவை அனைத்தும் பொய்யானவை.

800 கி.மீ அகலமும் 800 கி.மீ நீளமும் உள்ள கடற்பரப்பில் 1992 தீவுகளையும் தீவுத் திடல்களையும் கொண்டது

மாலத் தீவுகள். அவற்றில் 18புகளில் மட்டுமே இரண்டு லட்சம் மக்கள் வாழுகின்றனர். அங்கே ஜனநாயகமும் கிடையாது; ஒரு இழுவும் கிடையாது. இரண்டு லட்சம் பேரில் 50 ஆயிரம் பேருக்குத்தான் ஒட்டுரிமை உண்டு. அவர்களும் ஏற்கனவே நியமனம் பெற்று இயங்கும் நாடாளுமன்றத்தால் நிறுத்தப்படும் நபரை மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்க முடியும். வேறு யாரும் எதிர்த்துப் போட்டியிட முடியாது. எதிர்க்கட்சிகள் மட்டுமல்ல, சாதாரண கலாச்சார அமைப்புகள் கூட மாலத் தீவில் இயங்க முடியாது; தடை செய்யப்பட்டுள்ளன.

பெரும்பான்மையான மாலத் தீவு மக்கள் கல்வி அறிவு பெறாத வர்கள், ஏற்றமையில் வாடுபவர்கள். அவர்களின் பூர்வீகம் இலங்கையும், இந்தியாவுமாகும். ஒரு கட்சி சர்வாதிகாரத்தினீலீஸ் ஜனநாயக பூர்வமான எதிர்ப்புக்கே வழியின்றி அப்துல்கூழும் ஆளுகிறார். அவரது ஆட்சியில் ஸ்ரீ ஜூழலும், அதிகாரமுறைக்கூடஞ்ச கொடி கட்டிப்பறக்கின்றன. மாலத் தீவுகளின் மீது ஆதிக்கம் வகிப்பதற்காக பெரும்பணக்கார தரங்கியாபாரி களுக்கிடையிலான மோதல் தொடர்ந்து நடக்கிறது. அதிலே ஒரு பகுதிதான் தற்போது ‘கூலிப்

படைகளை’ வைத்து ஆட்சிகளிப்பு நடத்த நடந்தமுயற்சி மாகும். கூலிப்படைகளை வேண்டும். புரட்சர், ஜனநாயக மாற்றங்களை இறக்குமதி—ஏற்றுமதி செய்யவுமுடியாது— கூலிப்படைகளை வைத்து சாதிக்க வுமுடியாது, என்று நாடிட்டவட்டமாகக் கருதுகிறோம்.

அதே போல சிங்கள் இனவெறி,

தனிநபர் பயங்கரவாக நடவடிக்கைகளால் ஜனநாயகத்தை இலங்கையில் நிலைநாட்டவும் முடியாது. ஜேவிபியின் இந்தப் போக்குகளை எதிர்க்கு அதேசமயம் பாசிச ஜேயவர்த்தனே கும்பலுக்கு எதிரான இலங்கை மக்கள் நடத்தும் ஜனநாயகத்துக்கான போராட்டமும், இந்திய ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான தேசப்க்கதப் போராட்டமும் நீதியானது. இந்தப் போராட்டங்களில் சிங்கள—தமிழ் மக்கள் இணைந்து எதிரிகளைத் தாக்க வேண்டும்.

இந்துமாக் கடல் பிராந்தியத்தில் ஜனநாயக அரசுகளைக் காப்பது, அமைதியையும், ஸ்திரத்தன்மையையும் நிலைநாட்டுவது என்கிற பொய்யான காரணங்களைக்கூறி இந்தப் பிராந்தியத்தின் இராணுவ—போலீஸ் அதிரடிகளை இந்திய அரசு மாற்விட்டது. இதையேஇலங்கையிலும் மாலத் தீவுகளிலும் இந்திய அரசு நடத்தியுள்ள ஆக்கிரமிப்புகள் காட்டுகின்றன. அமெரிக்கா—ருஷ்யா ஆகிய இருமேல் நிலைவரலசுகளும் இந்துமாக் கடல் பிராந்திய ரெட்டியாக—கூலிப்படையாக இந்தியாவை அங்கீகரித்து பயன்படுத்திக் கொள்வதென்று முடிவு செய்துள்ளன. மாலத்தீவுகளிலும் இலங்கையிலும் இந்தியா ஆக்கிரமிக்கும் முன் அவற்றின் அனுமதி பெற்றது.

இந்திய பாசிச ஆளும் கும்பவின் இந்த ஆக்கிரமிப்பு—விரிவாட்க நடவடிக்கைகளை வரவேற்ற பகிரங்கமாகவே இந்தியப்பத்திரிக்கைகள் எழுதுகின்றன. இன்னொரு இன—நாட்டு மக்களை தனது அரசு ஒடுக்குவதை ஆதரிக்கும்எந்த ஒரு இன—நாட்டு மக்களும் சுதந்திரமாக வாழ முடியாது. ஆளும் கும்பவின் ஆக்கிரமிப்பு விரிவாக்கச் செயல்கள்—போர்களின் முழுச்செய்யும் இந்தநாட்டு மக்கள்மீது சமத்தப்படும். எனவே இந்தியா ஆளும்கும்பவின் அனைத்து ஆக்கிரமிப்பு—விரிவாக்க நடவடிக்கைகளையும் எதிர்ப்பது இந்தநாட்டு மக்களின் கடமையும் கட்டாயமும் ஆகிறது